

ΕΠΑΛ ΜΕΤΣΟΒΟΥ

2023-2024

ΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΤΟΠΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ: ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΤΟΠΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟΣ ΟΔΗΓΟΣ ΜΕΤΣΟΒΟΥ

ΙΣΤΟΡΙΑ

<https://www.ursatrail.gr/plirofories/istoria-metsovoy/>,

<https://www.travel.gr/experiences/metsovo-osa-prepei-na-deite-kai-na-zise/>

Το Μέτσοβο είναι μια από τις γραφικές παραδοσιακές πόλεις της Ελλάδας. Είναι χτισμένο αμφιθεατρικά σε υψόμετρο 1.156 μ. και βρίσκεται σε μια από τις ψηλότερες βουνοκορφές της Πίνδου, στο μεταίχμιο των ορίων της Ηπείρου, της Θεσσαλίας και της Δυτικής Μακεδονίας. Είναι πρωτεύουσα της ομώνυμης επαρχίας με πληθυσμό γύρω στους 6.000 κατοίκους.

Το Μέτσοβο αναφέρεται για πρώτη φορά το 1380 μ.Χ. στο χρονικό των αυταδέλφων Φιλανρωπηνών Πρόκλου και Κομνηνού. Αρχικά ήταν ένας μικρός συνοικισμός ποιμένων. Αργότερα, λόγω της σημαντικής γεωγραφικής του θέσης έτυχε ιδιαίτερης προνομιακής μεταχείρισης, που συνέβαλε στην επιβίωση και επιτάχυνε τους ρυθμούς της πολυσχιδούς ανάπτυξης σε δύσκολους καιρούς. Αναφέρεται ότι το 1430 μ.Χ. χορηγήθηκαν προνόμια στους Μετσοβίτες από τον Σουλτάνο Μουράτ τον Β' ως επιβράβευση της καλής συμπεριφοράς των Μετσοβιτών φυλάκων του Ζυγού προς τα τουρκικά στρατεύματα του Σινάν Πασά, που κατευθυνόταν στα Γιάννινα. Ανανέωση των προνομίων αυτών έχουμε το 1659 από τον Σουλτάνο Μεχμέτ το Δ'. Με βάση τα προνόμια αυτά το

Μέτσοβο και τα γύρω χωριά Μαλακάσι, Μηλιά, Ανήλιο, Βοτονόσι, Παλιά Κουτσούφλιανη (Πλατάνιστος) και Δερβεντίστα (Ανθοχώρι) αποτέλεσαν ένα είδος ομοσπονδίας, μια αυτόνομη δημοκρατική πολιτεία μέσα στην Οθωμανική Αυτοκρατορία.

Τα προνόμια του Μετσόβου καταργήθηκαν το 1795 από το συγκεντρωτικό κράτος του Αλή Πασά. Εξαιρέση αποτέλεσε η Πατριαρχική Εξαρχία, η οποία διατηρήθηκε μέχρι το 1924. Το 1700 μ.Χ. ιδρύθηκε στο Μέτσοβο ιδιοσυντήρητο ελληνικό σχολείο, το λεγόμενο «Ελληνοσχολείο», το οποίο αναδείχτηκε σε ένα από τα σημαντικότερα κέντρα παιδείας κι εκεί δίδαξαν επιφανείς δάσκαλοι της εποχής. Μεγάλη καταστροφή υπέστη το Μέτσοβο στις 27 Μαρτίου 1854 από τα τουρκικά στρατεύματα του Αβδή Πασά. Πρόκειται για τον περίφημο «Χαλασμό του Γρίβα».

Η πρόοδος που σημειώθηκε στο Μέτσοβο μετά την καταστροφή του Γρίβα οφείλεται στους πολλούς ευεργέτες που ανέδειξε η περιοχή, οι οποίοι με τα πλούσια κληροδοτήματα το στήριξαν οικονομικά. Το Μέτσοβο απελευθερώθηκε από τον Τουρκικό Ζυγό στις 31 Οκτωβρίου 1912 από δυνάμεις του τακτικού Ελληνικού στρατού, των Κρητών εθελοντών προσκόπων και των Ηπειρωτών εθελοντών.

Αποφασιστικής σημασίας γεγονός για τη σύγχρονη οικονομική και πολιτιστική ανάπτυξη του Μετσόβου αποτελεί το Ίδρυμα Βαρώνου Μιχαήλ Τσιτσα, που δημιουργήθηκε το 1948, από τον ίδιο τον Ευεργέτη με την παρακίνηση και ενθάρρυνση του Ευάγγελου Αβέρωφ Τσιτσα. Η ιστορία του χωριού επαναπροσδιορίζεται το 1959, όταν ο Ευάγγελος Αβέρωφ οραματίζεται την ανασύσταση του Μετσόβου. Στα σχέδιά του είναι ένα οινοποιείο, για ένα νέο μοντέρνο και κοσμοπολίτικο κρασί, ένα πρότυπο τυροκομείο και ένα ίδρυμα που θα αναβαθμίζει και θα προχωράει μπροστά τον τόπο του. Και τα πέτυχε όλα. Εδώ στα 1000 μέτρα υψόμετρο, δημιουργείται ο πρώτος αμπελώνας -μελετημένος και σωστά προσανατολισμένος- με ποικιλίες, Cabernet Sauvignon, Merlot

και Cabernet Franc, που εισάγονται για πρώτη φορά στην Ελλάδα από τη Γαλλία.

Στους μεγάλους άνδρες του Μετσόβου συγκαταλέγονται: ο Μετσοβίτης νεομάρτυς Νικόλαος (+17 Μαΐου 1617), οι Διδάσκαλοι του Γένους Νικόλαος Τζαρτζούλης, Παρθένιος Κατζιούλης, Δημήτριος Βαρδάκας, Τρύφων ο ιερομόναχος, Αδάμ Τσαπέκος, οι Εθνικοί Ευεργέτες Γεώργιος Αβέρωφ, Νικόλαος Στουρνάρας, Μιχαήλ Τσιτίσας, Τριαντάφυλλος Τσουμάγκας, Κυριάκος Φλόκας, Βαρόνος Μιχαήλ Τσιτίσας, οι Εθνικοί αγωνιστές Δημήτριος Ίπατρος, Αναστάσιος Μανάκης, Ιωάννης Γκαδέλος, Απόστολος Χατζής, Δημήτριος Ζαμάνης και ο πολιτικός και Ευεργέτης Ευάγγελος Αβέρωφ Τσιτίσας.

ΑΞΙΟΘΕΑΤΑ

<https://www.discovergreece.com/el/travel-ideas/cover-story/things-to-do-in-metsovo>, <https://metsovo-ke.gr/museams/>, <https://dimosmetsovou.gr/politismos/mousia/>

A. Αβερώφειος Κήπος και Ναός Αγίου Γεωργίου

Ο Αβερώφειος Κήπος είναι γεμάτος με δέντρα και φυτά που αντιπροσωπεύουν τη χλωρίδα της Πίνδου, όπως πεύκα, έλατα, οξιές, ρόμπολα, πουρνάρια, ενώ στο κέντρο του βρίσκεται η εκκλησία του Αγίου Γεωργίου, όπου ο Γεώργιος Αβέρωφ προσευχήθηκε πριν αναχωρήσει για την Αλεξάνδρεια της Αιγύπτου το 1837. Ο Ναός του Αγίου Γεωργίου είναι χαρακτηριστικό δείγμα βασιλικής με τρούλο, έχει ξυλόγλυπτο τέμπλο, αρχιερατικό θρόνο, άμβωνα των μέσων του 19ου αιώνα και εικόνες που χρονολογούνται από το 1709.

Β. Πινακοθήκη Ε. Αβέρωφ

<https://www.averoffmuseum.gr/>

Η Πινακοθήκη Ε. Αβέρωφ είναι μουσείο νεοελληνικής τέχνης, εγκαινιάστηκε το 1988 και περιλαμβάνει 200 έργα μερικών από τους σημαντικότερους Έλληνες καλλιτέχνες του 19ου και 20ού αιώνα. Έχει σε μόνιμη έκθεση αντιπροσωπευτικά έργα των σημαντικότερων Ελλήνων ζωγράφων, όπως των Γύζη, Λύτρα, Βολανάκη, Ιακωβίδη, Παρθένη, Μαλέα, Γαλάνη, Χατζηκυριάκου-Γκίκα, Μόραλη, Τέτση και πολλών ακόμα. Η Συλλογή έργων τέχνης του μουσείου θεωρείται μια από τις πληρέστερες και σημαντικότερες αυτής της περιόδου. Εκτός από τη Μόνιμη Έκθεση, διοργανώνονται περιοδικές εκθέσεις – θεματικές, αναδρομικές, ομαδικές ή άλλες ειδικότερου ενδιαφέροντος– με έργα που συγκεντρώνονται από άλλα μουσεία και ιδιωτικές συλλογές της χώρας ή του εξωτερικού. Άλλες δραστηριότητες περιλαμβάνουν την οργάνωση επιστημονικών συμποσίων, ημερίδων, ξεναγήσεων, εκπαιδευτικών προγραμμάτων και δημιουργικών εργαστηρίων, ενώ το Παιδικό Εργαστήρι της Πινακοθήκης λειτουργεί σε τακτική βάση για τα παιδιά της περιοχής. Πλούσια είναι τέλος και η εκδοτική δραστηριότητα του μουσείου.

Γ. Λαογραφικό Μουσείο Μετσόβου

<https://metsovomuseum.gr/>

Το μουσείο Λαϊκής Τέχνης βρίσκεται μέσα στο Μέτσοβο και στεγάζεται στο ανακαινισμένο Αρχοντικό Τσοίτσα. Αποτελεί δείγμα οργάνωσης και λειτουργίας παλαιού Μετσοβίτικου Αρχοντικού. Το

Αρχοντικό χρονολογείται στον 17ο αιώνα, ενώ με προσθήκες και επισκευές διατηρήθηκε μέχρι τη δεκαετία του '50, οπότε και ανακατασκευάστηκε εκ βάθρων χάρη στη χρηματοδότηση του Ιδρύματος Βαρώνου Μιχαήλ Τσοίτσα και τις πρωτοβουλίες του Ευάγγελου Αβέρωφ, ο οποίος ανέλαβε τη διαχείρισή του. Το μουσείο φιλοξενεί έναν ιδιαίτερα μεγάλο αριθμό παλαιών αντικειμένων τεράστιας αξίας. Ο επισκέπτης εκτός του ότι έχει τη δυνατότητα να περιεργαστεί μια σειρά αντικειμένων καθημερινής χρήσης, μπορεί να περιηγηθεί στους εσωτερικούς χώρους ενός πραγματικού μετσοβίτικου αρχοντικού και να αντιληφθεί την αρχιτεκτονική του.

Δ. Λαογραφικό Μουσείο Τσανάκα

<https://tsanakamuseum.wordpress.com/>

Το Λαογραφικό Μουσείο Τσανάκα στεγάζεται στο παλιό πέτρινο αρχοντικό οίκημα της οικογένειας Βενέτη στην περιοχή του Αγίου Γεωργίου και είναι μουσείο μετσοβίτικης-βλάχικης τέχνης του Μετσόβου. Στα εκθέματα του μουσείου περιλαμβάνονται αντικείμενα των οικογενειών Βενέτη και Τσανάκα καθώς και πολλών οικογενειών του Μετσόβου (σωζόμενα χειρόγραφα αρχεία από τον 17ο αιώνα και μετέπειτα, επιστολές, τούρκικα χοτζέτια, φωτογραφικό υλικό, συλλογή βιβλίων με αναφορά στο Μέτσοβο και τους βλάχους, χάλκινα και ξύλινα σκεύη οικιακής χρήσης, υφαντά, αργαλειοί).

Ε. Οινοποιείο Κατώγι Αβέρωφ

<https://katogiaveroff.gr/>

<http://adriatic-route.com/webgis/el/listing/%CE%BF%CE%B9%CE%BD%CE%BF%CF%80%CE%BF%CE%B9%CE%B5%CE%AF%CE%BF-%CE%BA%CE%B1%CF%84%CF%8E%CE%B3%CE%B9-%CE%B1%CE%B2%CE%AD%CF%81%CF%89%CF%86>

Στα τέλη της δεκαετίας του 1950, όταν ο Ευάγγελος Αβέρωφ φυτεύει, τα πρώτα στην Ελλάδα, κλήματα της ποικιλίας Cabernet Sauvignon στις απόκρημνες πλαγιές της Πίνδου, στη θέση «Γινιέτς», και εμφιαλώνει στο κατώγι του σπιτιού του στο Μέτσοβο το κρασί που παίρνει το όνομα Κατώγι Αβέρωφ. "Κλήματα από τη Γαλλία σε χώμα ελληνικό ορεινό...", έγραφε η ετικέτα του πρώτου εκείνου κρασιού που ο ίδιος είχε σχεδιάσει με μεράκι. Σήμερα στο οινοποιείο εμφιαλώνονται περισσότερες από 15 ετικέτες από αγιωργίτικο, ξινόμαυρο, την παλιά ποικιλία βλάχικο και διάφορες γαλλικές ποικιλίες. Ο εκθεσιακός χώρος του οινοποιείου βρίσκεται στα υπόγεια του ξενώνα «Κατώγι Αβέρωφ» όπου μεταξύ των άλλων και μια μικρή έκθεση προσωπικών αντικειμένων και φωτογραφιών του Ευάγγελου Αβέρωφ-Τοσίτσα. Δρύινα βαρέλια ιδιαίτερης αισθητικής, κινηματογραφικές προβολές για την ιστορία του αμπελώνα στο Μέτσοβο, προβολές σε διάφανες οθόνες και ένα ατμοσφαιρικό wine bar συμπληρώνουν τον εκθεσιακό χώρο. Η συνέχεια της περιήγησης οδηγεί στο εκθετήριο του οινοποιείου όπου υπάρχουν, εκτός από κρασιά, και πολλά αντικείμενα σχετικά με το κρασί.

Στ. Τυροκομείο Ιδρύματος Βαρώνου Μιχαήλ Τοσίτσα

<https://www.travel.gr/experiences/metsovo-osa-prepei-na-deite-kai-na-zise/>

<https://tossizza.wixsite.com/tossizzafoundation/cheese>

Το τυροκομείο του Ιδρύματος Τοσίτσα στο Μέτσοβο, άρχισε να λειτουργεί το 1958. Το όραμα του Ευαγγέλου Αβέρωφ-Τοσίτσα ήταν ένα πρότυπο τυροκομείο, κάτι σαν τυροκομική σχολή, παράδειγμα προς μίμηση για τους τυροκόμους της χώρας. Εδώ βγαίνει το διάσημο

«Μετσοβόνε» από 90% αγελαδινό και 10% κατσικίσιο γάλα, μετά από ωρίμανση 3 μηνών -το γνωστό στενόμακρο κεφάλι με την χαρακτηριστική καπνιστή γεύση του. Οι έξι τύποι τυριών που διαθέτει το Ίδρυμα στη αγορά είναι τα: Rezzana, Μετσοβόνε, Μετσοβέλα, Γελαδίσιο, Γραβιέρα και Γιδίσιο (Σεβρ).

Z. Εκκλησίες - Μοναστήρια

<https://metsovo-ke.gr/monastiria/>

<https://www.vlahoi.net/politismos/ag-paraskevi-metsovou>

1. Εκκλησία Αγίας Παρασκευής

Η εκκλησία της Αγ. Παρασκευής βρίσκεται στο Μέτσοβο – στο κέντρο του οικισμού – και αποτελεί ίσως τον πιο αξιόλογο ναό του. Σπάνια Ιερός Ναός έχει τόσο μεγάλο ιστορικό βάρος, όσο ο ναός της

Αγίας Παρασκευής Μετσόβου, που απετέλεσε και αποτελεί για τους Μετσοβίτες τον άξονα περιστροφής της θρησκευτικής, εθνικής και πολιτιστικής τους ζωής. Η πρώτη ανακαίνιση του Ιερού Ναού το 1511. Ο ναός αναφέρεται ήδη από το 1380 μ.Χ. στο ανώνυμο χρονικό των Ιωαννίνων για τον ιερομόναχο Ησαΐα ως καθηγούμενο Μετσόβου. επιβεβαιώνει του λόγου το αληθές, αφού η Αγία Παρασκευή αρχικά ήταν Μοναστήρι και ο Ησαΐας Καθηγούμενός της. Μεγάλη υπήρξε η προσφορά του ναού της Αγίας Παρασκευής στον τομέα της παιδείας. Στα κελιά της στεγάστηκε αρχικά το περίφημο Ελληνοσχολείο του Μετσόβου, που αναδείχθηκε ένα από τα σημαντικότερα εθνικά προπύργια της Ηπείρου, αξιολογότερο κέντρο παιδείας, όπου δίδαξαν οι λογιότεροι και περιφανέστεροι δάσκαλοι της εποχής. Το 1759 η Υψηλή Πύλη έδωσε άδεια επισκευής του ναού της Αγίας Παρασκευής και οι Μετσοβίτες εκμεταλλεύτηκαν την ευκαιρία, αυξάνοντας τις αίθουσες του Ελληνοσχολείου, στις οποίες λειτούργησε μέχρι το 1817.

Μεγάλης καλλιτεχνικής αξίας είναι το τέμπλο του ναού, που φιλοτεχνήθηκε από Μετσοβίτες ξυλογλύπτες το 1730. Το δε μεγαλοπρεπές κωδωνοστάσιο της Αγίας Παρασκευής χτίστηκε μεταξύ του 1880-1885 με δαπάνη του Γεωργίου Αβέρωφ, πάνω σε σχέδια που έστειλε ο ίδιος από την Αλεξάνδρεια.

Ο ιστορικός καθεδρικός ναός της Αγίας Παρασκευής Μετσόβου γιορτάζει στις 26 Ιουλίου. Σημειώνεται ότι η Αγία Παρασκευή είναι η προστάτιδα των Βλάχων που την ονομάζουν "Saint Veneri" και την ταυτίζουν με τη θεά Αφροδίτη.

2. Μονή Αγίου Νικολάου

Η Μονή του Αγίου Νικολάου, κτισμένη στα νοτιοδυτικά του Μετσόβου, κοντά στην όχθη του Μετσοβίτικου ποταμού, υπήρξε ένα από τα σημαντικότερα μοναστήρια της περιοχής. Η ίδρυσή της ανάγεται στη βυζαντινή εποχή, καθώς τον 14ο αι. γίνεται για πρώτη φορά λόγος για το

μοναστήρι και τον ηγούμενό του Ησαΐα. Στη μακραίωνη ιστορία του επισκευάστηκε αρκετές φορές, ωστόσο ανακαινίστηκε ριζικά γύρω στο 1700. Η σημερινή του μορφή οφείλεται στις αναστηλωτικές εργασίες που έγιναν γύρω στα 1960, από το Ίδρυμα Βαρόνου Μιχαήλ Τοσίστα. Σε επαφή με την εξωτερική πλευρά του ναού έχει διαμορφωθεί παρεκκλήσι, αφιερωμένο στο νεομάρτυρα Άγιο Νικόλαο τον εκ Μετσόβου, ο οποίος μαρτύρησε το 1659. Το μοναστήρι περιβάλλεται από τα κελιά και άλλα βοηθητικά κτίσματα που διατηρούνται σε αρκετά καλή κατάσταση. Γιορτάζει κάθε χρόνο στις 17 Μαΐου.

3. Ιερά Μονή Κοιμήσεως Θεοτόκου

Η Μονή Κοιμήσεως της Θεοτόκου βρίσκεται σε μικρή απόσταση από τον οικισμό του Μετσόβου, στη διασταύρωση των δύο παραποτάμων του Αράχθου, του Μετσοβίτικου και του Ανηλιώτικου. Η Ιερά Μονή Κοιμήσεως της Θεοτόκου χτίστηκε το 1754. Περιλαμβάνει διώροφα κελιά, ξενώνες, πλακοστρωμένες αυλές σε επίπεδα, υπέροχες τοιχογραφίες, τέμπλο και εικόνες του 17ου αιώνα και το καμπαναριό του που από τη μέση και πάνω είναι ξύλινο. Λένε ότι η καμπάνα του κατασκευάστηκε στα Γιάννενα το 1870. Η θέση του μοναστηριού και οι μαρτυρίες καταδεικνύουν ότι το μοναστήρι εξυπηρετούσε τους οδοιπόρους που έπαιρναν το δρόμο του Ζυγού για να φθάσουν στη Θεσσαλία. Οι ηγούμενοι της Μονής είχαν την οικονομική διαχείριση των υποστατικών της και ρύθμιζαν τον αγροτικό και κτηνοτροφικό μηχανισμό της. Αυτοί υπέγραφαν δωρητήρια, ενοικιαστήρια, μίσθωναν εργάτες και κανόνιζαν τις ελεημοσύνες του. Από το 1958 η Μονή έμεινε κλειστή, για να ανακαινιστεί και να ξαναλειτουργήσει το 1977 από τη μοναχή Θέκλα. Κάθε χρόνο στις 15 Αυγούστου γίνεται μεγάλο πανηγύρι προς τιμήν της Παναγίας.

Η. Γλυπτά

Σε όλο το Μέτσοβο υπάρχουν διάσπαρτα γλυπτά, αγάλματα και προτομές προς τιμήν προσωπικοτήτων του Μετσόβου και σημαντικών ιστορικών στιγμών. Από τουριστικής άποψης ξεχωρίζουν α. το μπρούτζινο άγαλμα που φιλοτέχνησε ο Κυριάκος Ρόκος με τη φιγούρα του Απόμαχου Μετσοβίτη και β. το γλυπτό με τη μητέρα αρκούδα και το αρκουδάκι στην κεντρική πλατεία, δηλωτικό και της ονομασίας του Μετσόβου που προέρχεται από τις σλαβικές λέξεις "μέτσοκα" που σημαίνει αρκούδα και "όβο" που σημαίνει χωριό.

KONTINES ΕΞΟΡΜΗΣΕΙΣ

A. Λίμνη Πηγών Αώου

<https://www.travel.gr/experiences/i-agnosti-ellada/limni-pigon-aooy-yperocho-nera-kai-epiv/>

Η Λίμνη Αώου, η οποία έχει χαρακτηριστεί κι επισήμως ως τόπος ιδιαίτερου φυσικού κάλλους, βρίσκεται στο οροπέδιο Πολιτσές, στο ανατολικό τμήμα της περιφερειακής ενότητας Ιωαννίνων (κοντά στο Μέτσοβο), σε υψόμετρο 1.350 μέτρων – κάτι που την καθιστά ως την πιο ορεινή λίμνη της χώρας μας. Εντοπίζεται στην «καρδιά» της βόρειας Πίνδου, ανάμεσα στο εθνικό πάρκο Βάλια Κάλντα και στο εθνικό πάρκο Βίκου-Αώου. Από τότε δημιουργήθηκε ένα σύνολο με μικρές λιμνούλες, ρυάκια, περιμετρικά λιβάδια, αλλά και μια όμορφη, δαντελωτή ακτογραμμή, η οποία περιέκλεισε μικρά, καταπράσινα φιόρδ και νησάκια, αναβαθμίζοντας αισθητικά όλο το οροπέδιο. Συγκροτήθηκε έτσι ένα ειδυλλιακό τοπίο, το οποίο γοητεύει σταθερά τους επισκέπτες της περιοχής –ειδικά τα καλοκαίρια, όταν κορυφώνεται η τουριστική κίνηση– μα επέτρεψε συνάμα και την ιδιαίτερη ανάπτυξη χλωρίδας και πανίδας.

B. Ανήλιο και Χιονοδρομικό Πάρκο Ανηλίου

<https://www.newsbeast.gr/travel/arthro/8061347/anilio-to-chorio-geitonas-tou-metsovou-stis-plagies-tis-pindou>

<https://happytraveller.gr/xionodromiko-kentro-aniliou-metsovou/>

<https://www.aniliopark.gr/>

Το Ανήλιο, λοιπόν, συναντάται σε υψόμετρο 1.050 μέτρων, αμφιθεατρικά χτισμένο στις πλαγιές της βόρειας Πίνδου, ακριβώς απέναντι από το Μέτσοβο. Πρόκειται για ένα από τα βλαχόφωνα ορεινά χωριά του νομού Ιωαννίνων, σε απόσταση 20 λεπτών από την πόλη των Ιωαννίνων μέσω της Εγνατίας οδού. Έχει την δική του μαγεία η οποία

δημιουργείται τόσο από τον υπέροχο φυσικό πλούτο ολόγυρά του, όσο και από την παραδοσιακή αρχιτεκτονική, που ακόμη μία φορά οι περίφημοι μάστορες της Ηπείρου δημιούργησαν ένα πραγματικό στολίδι. Αναπόσπαστο κομμάτι του χωριού ο ναός της Αγίας Παρασκευής, η οποία ανέκαθεν θεωρείτο προστάτιδα των Βλάχων. Την επίσκεψη εκείνων που θα επιλέξουν το Ανήλιο για τις ορεινές τους αποδράσεις αξίζει και η Μονή του Αγίου Νικολάου, νοτιοδυτικά του Μετσόβου, ένα από τα σημαντικότερα μοναστήρια της περιοχής που χρονολογείται από τη βυζαντινή εποχή.

Φυσικά, οι λάτρεις της φύσης δεν έχουν παρά να επισκεφτούν το ομώνυμο με το χωριό χιονοδρομικό κέντρο, σε απόσταση 7 χλμ. από το Ανήλιο. Πρόκειται για το νεότερο χιονοδρομικό κέντρο όλης της χώρας, καθώς λειτουργεί μόλις από το 2012. Σε υψόμετρο 1.790 μέτρων, συναντάται στη θέση «Γκιουζέλ Τεπέ», που στα ελληνικά σημαίνει «Όμορφη Ράχη». Το χιονοδρομικό έχει ανακαινιστεί πλήρως τα τελευταία χρόνια, με σύγχρονα lifts και πίστες, τη λίμνη-καρδιά στο κέντρο του και τη δημιουργία του Chalet Chamois.

Γ. Ανθοχώρι και Μουσείο Υδροκίνησης

<https://www.travel.gr/experiences/mantania-kai-nerotrives-sto-anthochori/>

Το Ανθοχώρι Μετσόβου απέχει 6 χιλιόμετρα από τον κόμβο της Εγνατίας του Μετσόβου. Είναι χτισμένο σε υψόμετρο 1.040 μέτρων στις πλαγιές της βόρειας Πίνδου. Είναι ένα εύκολα προσβάσιμο χωριό όπου ο επισκέπτης, εκτός από το Μουσείο Υδροκίνησης, μπορεί να επισκεφθεί την Ιερά Μόνη Ζωοδόχου Πηγής του 17ου αιώνα, το Λαογραφικό Μουσείο του χωριού, τους καταρράχτες του Ανθοχωρίου. Επίσης, το χωριό διαθέτει διάσημους ορειβατικούς προορισμούς όπως η κορυφή του όρους Λάκμος με 2.295 υψόμετρο και η Δρακόλιμνη Βερλίγκα, ένα σημείο ιδιαίτερου φυσικού κάλους με ψηλές κορφές αλπικές λίμνες και ανθισμένες πλαγιές.

Το Μουσείο Υδροκίνησης εκτείνεται σ' ένα χώρο που έχει συνολική έκταση 8 στρέμματα, αλλά και μία σειρά από άλλα κτίρια στα οποία ο επισκέπτης μπορεί να ξεναγηθεί, ενώ παράλληλα μπορεί να καθίσει για καφέ ή φαγητό Στο χωριό, ήδη από τον 17ο αιώνα, μαρτυρείται η εκμετάλλευση του νερού σ' έναν πετρόκτιστο νερόμυλο, που άλεθε κυρίως καλαμπόκι, σε μία εντυπωσιακή νεροτριβή, όπου πλένονταν οι βελόντζες και στα μαντάνια, τις κατασκευές στις οποίες με τη δύναμη του νερού επεξεργάζονταν τα μάλλινα υφάσματα και έφτιαχναν ρούχα και στολές. Όλοι αυτοί οι χώροι, σταδιακά ανασυλώθηκαν και αναδείχθηκαν, χαρίζοντας στον επισκέπτη μια μοναδική πλέον εμπειρία.

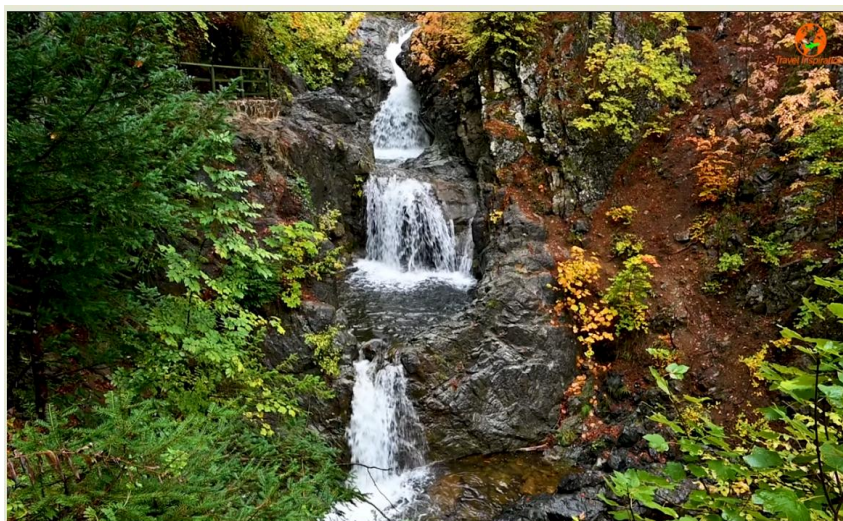
Δ. Μηλιά και καταράκτες Μπουλουβάρου

<https://www.travel.gr/experiences/milia-to-chorio-kosmima-tis-voreias-pin/>

Η Μηλιά βρίσκεται στο ανατολικό άκρο της περιφερειακής ενότητας Ιωαννίνων, κοντά στα σύνορα με τα Γρεβενά, απέχοντας 65 χιλιόμετρα από τα Γιάννενα (περίπου 1 ώρα με το αυτοκίνητο) και περίπου 12 χιλιόμετρα από το Μέτσοβο. Είναι δε χτισμένη σε υψόμετρο 1.160 μέτρων στις πλαγιές της βόρειας Πίνδου, γεγονός που την καθιστά έναν από τους ορεινότερους οικισμούς όλης της Ηπείρου. Οι κάτοικοι μιλούν τη βλάχικη διάλεκτο, γι' αυτό και συχνά θα ακούσετε να αποκαλούν το χωριό και «Αμέρου», καθώς έτσι είναι γνωστό στη γλώσσα τους. Το χωριό έχει μια αξιοπρόσεκτη ιστορία με αποκορύφωμα τη διάρκεια της γερμανικής Κατοχής και του Εμφυλίου οπότε πυρπολήθηκε τρεις φορές, με τους κατοίκους της να την εγκαταλείπουν για μια τριετία και να επιστρέφουν οριστικά το 1950. Αξίζει μια επίσκεψη στον Άγιο Νικόλαο τον Μύρωνα, πολιούχο της Μηλιάς, εκκλησία που στέκει στο χωριό από το μακρινό 1754. Γιορτάζει κάθε 20 Μαΐου, σε μια ημερομηνία σημαδιακή για τη ζωή των κατοίκων, αφού συμπίπτει με την έναρξη της υλοτομικής περιόδου.

Οι καταρράκτες του Μπουλουβάρου βρίσκονται λίγο έξω από το χωριό, στον δρόμο που οδηγεί προς την Κρανιά των Γρεβενών και παίρνουν το όνομά τους από το τοπικό ρέμα Μπουλουβάρου. Η φυσική λάξευση των πυριγενών βράχων έχει προσφέρει μια ιδιαίτερη διάταξη από την οποία πέφτουν τα νερά, με αποτέλεσμα να δημιουργείται ένας τριπλός καταρράκτης. Ανάμεσα σε κάθε τμήμα του σχηματίζονται μικρές λιμνούλες (οι λεγόμενες «οβίρες»), στις οποίες το καλοκαίρι μπορείτε και να κολυμπήσετε – αρκεί να σας αρέσουν τα κρύα, κρυστάλλινα νερά των βουνών. Τον χειμώνα οι καταρράκτες παγώνουν. Στους καταρράκτες θα φθάσετε μετά από μια σύντομη πεζοπορία σε ένα όμορφο μονοπάτι.

Μην ξεχάσετε....!

- ✓ Να γευτείτε τη μεσοβίτικη κουζίνα με τα φημισμένα κρασιά και τυριά, τις πίτες και τα λουκάνικα σε ένα από τα γραφικά ταβερνάκια της περιοχής...

- ✓ Να περιπλανηθείτε στα γραφικά σοκάκια του Μετσόβου, να δροσιστείς σε μια από τις λιθόκτιστες βρύσες του και να έρθεις σε επαφή με τους ντόπιους...
- ✓ Να γνωρίσετε τα μονοπάτια του URSA TRAIL, από τους κορυφαίους αγώνες ορεινού τρεξίματος στη χώρα...

- ✓ Να αγοράσετε ένα αναμνηστικό με τη σφραγίδα της λαϊκής τέχνης του Μετσόβου...

